

V Praze dne 3.6. 2024

Oponentní posudek bakalářské práce Jakuba Samka

MOSHPIIT SUPERSIZEME PETŘINY

Fa ČVUT Praha

Atelier Zmek- Krýzl- Novotný

Jakub Samek ve své bakalářské práci rozvíjí projekt kulturního centra MOSHPIT, který zpracovával jako svoji ročníkovou práci, jejíž zadáním bylo hledání hranic zahušťování sídliště Petřiny. Práce vychází z akademické úlohy, jejíž cílem bylo hledání forem expanze sídliště, ve kterém dochází k určitému vývoji (zbudování nové zastávky metra).

Projekt autor umísťuje do vnitrobloku vymezeného ulicemi Bubeníčková, Nad Alejí a Brunclíkova. Z hlediska pozice v rámci sídliště hodnotím umístění velmi kladně, kulturní centrum, které v místě absentuje, je vsazeno do samého středu sídliště. V reálném světě by asi projekt narazil na požadavky odstupových úhlů, požadavky požární ochrany, případně na požadavek kompenzace mateřské školky, kterou projekt odstraňuje, ale toto jsou charakteristiky vyplývající z akademické povahy zadání. V rámci situace se student snaží o maximální splynutí nově umísťovaného objektu se svým okolím. Za tímto účelem snižuje niveletu vnitroboku o 1,5m, aby tak mohlo dojít k propojení řešeného území se suterény přilehlých panelových domů. Toto sice trochu ekonomicky náročné řešení představuje citlivou práci s terénem a vnáší do situace třetí rozměr. Dalším motivem, který umocňuje začlenění kulturního centra do bezprostředního kontextu jsou přístavby panelových domů sloužící jako dílny. Tato intervence má určitě svůj účinek, ale také své negativní stránky v podobě dlouhých přístupových chodeb do bytových domů nebo velkých ploch střeš, které přináší další otázky ohledně přístupu či údržby. Myslím že samotné natočení objektu kulturního centra vzhledem k okolním panelovým domům vytváří potřebný vztah k nejbližšímu okolí.

Otevřenost parteru stavby hodnotím kladně, stavba má velice přehledný provoz. Východní křídlo sloužící administrativě tvoří výškovou dominantu pohledově se uplatňující v průhledech. Z průvodní zprávy není zcela jasné, zda se jedná o administrativní provoz určený pro kulturní náplň objektu, nebo zda se jedná o komerčně pronájemné plochy. Smysl dávají obě varianty, v případě komerčního pronájmu kancelářských ploch je pak otázka, zda toto bylo zohledněno v dimenzování parkovacích kapacit objektu.

Po architektonické stránce se jedná o jasně definovanou formu, která dává najevo svoji funkci, vyhýbá se zbytečným příkrasám, zároveň se jedná o stavbu, která zohledňuje svoje uplatnění v pohledu z přiléhajících bytových domů (řešení střeš a teras). Hojně prosklení budovy s sebou ponese nároky na stínění a chlazení budovy, ale zároveň přináší tolik potřebnou otevřenost vůči svému okolí a flexibilitu vnitřního provozu.

Objekt kulturního centra je monolitickou skeletovou konstrukcí s průvlaky v obou směrech vyztuženou schodišťovými jádry. Spodní stavba je řešena jako bílá vana, toto řešení (oproti povlakovým izolacím) přináší ekonomické i časové úspory, náročnější bude řešení pracovních a dilatačních spar, resp. prostupů konstrukcemi. Výhodou je snadné řešení případných oprav v budoucnu. Předpokladem je příznivá (hluboko položená) hladina spodní vody.

Po stavební stránce je práce velmi dobře zvládnutá, nejsem si akorát jistý, jak bude fasáda, v místě atiky zasklená čirým jednoduchým sklem, vypadat v průběhu času. Skladba pláště není hermeticky uzavřená, proto je potřeba počítat se znečištěním na vnitřní straně nemluvě o pohledovém uplatnění folie resp. lepících pásek.

Dále bych prověřil kotvení zábradlí balkónů za ukončovací profil trapézového plechu.

V části požárně bezpečnostního řešení se hovoří o tom, že vzhledem k tomu, že objekt je vybaven stabilním hasicím zařízením, není třeba posuzovat odstupy od okolních budov. Platí to ale i obráceně? Vzhledem k požárnímu riziku od okolních budov?

Objekt je vybaven třemi vzduchotechnickými jednotkami s rekuperací. Systém řízení vzduchotechniky umožňuje i kombinaci s přirozeným větráním okny. Nucené větrání garáží je řešeno samostatným potrubím, vzduch v garážích je usměrňován lokálními ventilátory. Systém vzduchotechniky je dimenzován pro případnou budoucí expanzi. Objekt je napojen na dálkový zdroj tepla. Tento je prostřednictvím výměníku napojen na jednotky VZT, dále na okruhy temperovaného betonového jádra a na zásobníky TUV. Systém temperování betonového jádra stejně tak slouží pro doplnění systému chlazení. Optimalizaci provozních nákladů budovy vnímám jako velké téma pro následující fáze projektu, obzvláště proto, že se pravděpodobně jedná o provoz hrazený z veřejných rozpočtů.

Ze stejného důvodu hodnotím kladně začlenění systému využití dešťové vody pro spachování a zálivku zelených střech. Přepad retenční nádrže dešťové vody je zapojen do kanalizačního řadu, nevím, zda je toto v daném místě možné, předpokládám, že je umožněn retenční kapacitou zelených střech a systémem závlahy.

Kladně hodnotím hada v interiéru.

Positivně hodnotím usazení objektu do kontextu, jednoduchost a uspořádanost dispozičního řešení, lapidárnost technického detailu stavby a poctivé zpracování všech aspektů budovy kulturního centra. Moje připomínky se týkají spíše akademické části úlohy, ostatní mají spíše doporučující charakter.

V dalších projekčních fázích projektu bych vnímal potenciál pro optimalizaci provozních a akustických parametrů budovy.

Bakalářskou práci Jakuba Samka hodnotím známkou A.

Ing.arch. Ondřej Hilský